

gospodarskega
slališča

Rusi imajo 150 milj do Berlina

London, 22. januarja. — Konjenica in oklepne divizije maršala Žukova so prodrle danes na 150 milj do Berlina. V zadnjih 24 urah so te čete napredovale 38 milj ter osvojile Gniezno v zapadni Poljski. Tako je naznanjal na radiu maršal Stalin.

Žukov prodira od Varšave v ravni liniji proti Berlinu ter je dosegel že na 28 milj od Poznania, ki je zadnje važno poljsko mesto pred nemško mejo. Pet ruskih armad drvi zdaj proti Nemčiji in sicer vse od Vzhodne Prusije do Slovaške.

Rusko poročilo se glasi: "Njih lastna (nemška) mesta so zdaj v plamenih. Mi nismo zdaj več v deželi krompirja, ampak v deželi železa in jekla — v Šleziji."

Ruska konjenica, katero podpirajo tanki, je v šestih dneh prešla za polovico poti med Varšavo in Berlinom.

Ruse je hotel ustaviti nemški general Guderian, najboljši nemški ekspert v bojevanju s tanki, toda Rusi so ga z naglim navalom kar pohodili.

Vzhodna Prusija, ponos Nemčije in zibelka nemškega jungerstva, se naglo ruši pod ruskim navalom. Tukaj gonita nacije

dve ruski armadi, maršal Rokosowski od jugozapada in general Černiakovski od severovzhoda. Rokosowski je stopil z levim križem v bivši poljski koridor in prodira severno proti Baltiku, da s tem sunkom popolnoma odreže Vzhodno Prusijo od ostale Nemčije. Proti njemu pa goni nacije od vzhoda mladi Čarniakovski. Rokosowski ima samo 45 milj še do Baltika v Gdanjskem zalivu. Čarniakovski je oddaljen še 26 milj od Königsberga, glavnega mesta Vzhodne Prusije. To pomeni, da so njegove čete okupirale že polovico junkerskih bogatih pristanov.

Maršal Rokosowski, ki je osvojil Tannenberg, kjer leži pokopan feldmaršal von Hindenburg, je samo 11 milj še od železniške proge, ki veže Vzhodno Prusijo z Berlinom. Njegovi topovi že na več mestih obstreljujejo to progo.

Maršal Stalin je danes javljal, da so čete maršala Koneva vdrle v Šlezijo, kjer so za Porurjem največji nemški rudniki železa. Ruske čete so v Šleziji samo kakih 10 milj od reke Odre, kjer bo poveljna meja med Poljsko in Nemčijo, kot je določil to Stalin. Rusi so v Šleziji okupirali že pet večjih nemških mest.

Nemški radio je danes pozivljal ves nemški narod na "sveto vojno" za rešitev domovine, ko so se ruske čete približale tako blizu Berlina, da bi dosepele z ekspresnim vlakom v šestih urah v

Berlin. Govornik na radiu je kazal vse znake panike, ko je vpil: "Prokleti naj bodo naši sovražniki! Ta brezdušni, bestialni, masni napad mora biti ustavljen za vsako ceno! Vsak mož, ki more nositi kakršnokoli orožje, prav za prav vsak, ki zna streljati, mora na obrambo Rajha!"

Nemci zdaj prvi priznavajo, da je njih dežela v nevarnosti pred rusko ofenzivo. "Ako bodo Rusi okupirali Poznanj v zapadni Poljski, potem bo nevarnost za Berlin res velika," je trdil govornik na radiu.

Da vlada v Berlinu že pravcata panika, se lahko posname iz naznanila po radiu, da vsak v Berlinu govori samo o bojih na vzhodni (ruski) fronti.

V Berlinu imajo zdaj kampanjo za zbiranje obleke. Govornik na radiu je rekel, da se bo poznalo pravega Nemca v civilu samo na tem, če bo imel zakrpane hlače. To pomeni, da bo vso boljšo obleko oddal vladi.

Iz vzhodnih krajev Nemčije se nemški narod trumoma seli v notranjost v strahu pred ruskimi armadami. Nekateri nevtralni viri celo trdijo, da vlada seli civiliste iz Berlina. Ampak kam?

Depeša iz Štokholma trdi, da v Nemčiji z vso naglico rekrutirajo ženske za vojaško službo in da zdaj preiskujejo tudi vojaške pohablence, če niso morda zopet sposobni za vojno.

KRALJ PETER JE ODSTAVIL SEDANJO VLADO ZA NOVO

London, 23. jan. — Jugoslovanski kralj Peter je odstavljal vlado ministrskega predsednika Šubašiča ter poveril sestavo nove vlade vodji srbskih demokratov, Milanu Grollu. S tem je Peter položil pred "velike tri" tretji problem, ki ga morajo rešiti ali razvozlati na prihodnjem sestanku. Prva dva problema sta Poljska in Grška.

Župan gre v Washington po dovoljenje za buse

Cleveland, O. — Clevelandski župan Tom Burke bo šel v sredo ali v četrtek naravnost v urad obrambne transportacije. Tam bo prosil za dovoljenje, da smejo tovorne zgraditi za Cleveland tako potrebne buse. Mesto ima naročenih več sto busov, pa jih tovarne ne morejo izgotoviti, dokler vlada ne dovoli potrebnega materiala.

S županom bo šla delegacija, v kateri bodo zastopniki trgovske zbornice, delavskih organizacij, vodstva ulične železnice in mestne zbornice.

V bolnišnico

Mrs. Agnes Dragolič iz 17904 Brazil Rd. je bila nagloma odpeljana v Huron Rd. bolnišnico. Obiski začasno še niso dovoljeni. Upamo, da ne bo kaj hudega.



Razne vesti od
naših borcev
v službi
Strica Sama

Sledače pismo smo prejeli in ga priobčamo dobesedno: "Iz Francoskega pošiljam Vam, čitaj, teljem Vašega cenjenega lista, vsem sorodnikom, prijateljem in znancem iskrena voščila za blažene božične praznike in željo za bolj srečno, veselo novo leto 1945. Naj Bog usliši prošnje miru ljubečega sveta v tem novem letu in naj se Njegova volja 'ljubezni in miru' zopet razlega po tej grešni naši zemlji. Vsem slovenskim vojakom in 'vojakinjam' širom sveta želim obilo božičnega blagoslova in končno srečno vrnitev k svojim dragim domačim! Vaš — Dan J. Postotnik." (Pismo je datirano 26. novembra 1944, torej je hodilo skoro dva meseca iz Francije; op. ured.)

Mrs. Frances Phne iz Bar-

Madžarska je v mirovni pogodbi precej oskubena

London. — Glasom mirovne pogodbe zavezniški je izgubila Madžarska vse ozemlje, ki ga je dobila od časa Hitlerjevega ropanja po vzhodni Evropi. Mirovni pogoji so bili razglašeni istovrstno v Moskvi, Londonu in Washingtonu.

Madžarska je izgubila vse ozemlje, ki ga je vzel Jugoslaviji, Romunski in Češki ter je dobila nazaj meje, ki jih je imela leta 1937. Romunski je moral izročiti Sedmograško, a Romunija je odstopila Rusiji Besarabijo.

Kot Piska in Romunija bo morala tudi Madžarska plačati Rusiji odškodnino v vsoti \$300.000.000. Toda od te vsote bo šlo \$100.000.000 Jugoslaviji in Češki. Odškodnina za druge zavezniške bo pa določena po vojni.

Madžarska je dalje obljubila, da bo postavila v boj proti Nemcem najmanj osem divizij, da bo izročila vse zajete nemške vojaške zavezniške ter da bo internirala vse nemške državljane v svojih mejah, razen Jude. Dalje se je zavezala izročiti ves nemški vojni material zaveznikom in ves plen, vzet zavezniškim državam v tej vojni.

Wallace bo dobil zdaj urad trgovskega tajnika

Washington. — Predsednik Roosevelt je odsvolil dosedanje trgovinskega tajnika Jesse Jonesa in na njegovo mesto postavil bivšega podpredsednika Zed, držav, Henryja Wallacea.

Jesse Jones je bil dober trgovski tajnik, ter priznan kot večščak v finančnih zadevah in v ekonomiji. Na predsednikov pritisk se je umaknil, toda zelo nerad.

Ko je Jones pisal predsedniku, da se umakne iz urada, je ob enem brez ovinkov povedal, da izroča predsedniku urad v roke človeku, ki nima absolutno nobene izkušnje v trgovini in ne v financah. Wallace je bil do leta 1940 poljedelski tajnik.

S tem je Mr. Roosevelt poplačal Wallacea vse, kar je storil zanj v predsedniški kampanji prošle leto.

Iz senata se slišijo glasovi, da Wallace ni kvalificiran za urad trgovskega tajnika.

Važna seja

Direktorij SDD na Recher Ave. bo imel jutri večer ob osmih svojo redno sejo. Stari in novi direktorji so prošeni, da se te seje udeležijo.

OSEM KANADCEV JE HOTELO TUKAJ V ARMADO

Osem kanadskih vojakov je dospelo v Cleveland ter se poskušalo vpisati v ameriško armado. Trdili so, da so bili trenirani v Kanadi za letalce, toda pozneje so bili premeščeni v pehoto, kar se jim pa ni dopadlo.

Vseh osem se je prijavilo pri naborni komisiji 32. Štiri je ta komisija že uvrstila v armado, ker so pokazali listine, da so odpuščeni od kanadske letalske službe, ampak previdno zamolčali, da so bili potem odbrani za službo preko morja s pehoto. Dva sta bila poslana nazaj v Kanado in dva sta do nadaljnjega zaprta na policijski tukaj.

V Clevelandu je akutno pomanjkanje premoga

Včeraj so se sestali k seji v mestni hiši mestni uraniki, trgovci s premogom in vladni uradniki. Vsi so bili enega mnenja, da je v Clevelandu zelo kritičen položaj glede zaloge premoga.

Nekateri so izrazili mnenje, da je racioniranje premoga edina rešitev iz te krize. Nekateri so predlagali, naj bi se zaprlo šole ter zmanjšalo kurjavo v vseh javnih poslopih.

Trgovci s premogom store vse v svoji moči, da bi odvrnili krizo. Mnogi pravijo, da nimajo ne delavcev ne vozniškov, da bi odpeljali premog strankam.

Iz bolnišnice

Poznana Mrs. Mary Modic, ki je bila dozdaj v bolnišnici radi opeklin, ki jih je dobila v plinski razstrelbi 20. oktobra in ki je stanovala na 1033 E. 62. St., se je zdaj vrnila iz bolnišnice in sicer na 4738 W. 130. St. Ostati bo morala pa še nadalje pod zdravniško oskrbo. Tem potom se želi zahvaliti za številne obiske v bolnišnici, za darila in karte. Prijateljice jo lahko pokličejo na ORchard 7072.

Sijajen pianist nastopi Pri simfoničnem koncertu, ki ga priredi v četrtek in soboto zvečer Clevelandski orkester v Severance dvorani, bo nastopil kot solist na glasovirju Aleksander Barilowsky.

Osma obletnica

Jutri ob 8:15 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojno Mary Lenarčič v spomin 8. obletnice njene smrti.

V kongresu bo velik boj radi farmarskih delavcev

Washington. — Najmanj tri skupine v kongresu so pripravljene, da gredo v boj proti rekrutiranju farmarskih delavcev. Njih zahteva bo, da se poljedelci pod 30 leti ne vzame v armado, ker so potrebni za obdelovanje zemlje, od česar je v veliki meri odvisna zmaga.

Naborne komisije so dobile ukaz, naj rekrutirajo farmarske delavce med 18 in 29 leti, ki so bili dozdaj oproščeni vojaščine.

Nove uradnice

Društvo sv. Ane št. 150 KSKJ ima za letos sledeči odbor: Duhovni vodja Rt. Rev. J. J. Oman, predsednica Theresa Lekan, podpredsednica Theresa Godec, tajnica Mary Pucell, 3535 E. 81. St., blagajničarka Antonia Debelak, zapisničarka Josephine Mulh, nadzornice: Miss Stephanie Moziec, Mrs. Ana Tekavčič in Mrs. Frances Adler, banderonošinja Antonia Debeljak, zastopnici za SND na 80. St. Theresa Lekan in Helen Zupančič, za SND v Maple Heights Theresa Glavič in Anna Fortuna, za skupna društva Helen Zupančič in Josephine Mulh, zdravnika dr. Perko in dr. Skur. Seje so vsako 3. nedeljo v mesecu ob eni popoldne v SND na 80. cesti.

Srebrna poroka

Mr. in Mrs. Nicholas Plavac 1415 E. 39. St. bosta jutri praznovala srebrno poroko. Ob osmih bo maša v cerkvi sv. Nikolaja na 36. cesti in Superior Ave. Želimo jima še mnogo let zdravlja in sreče.

Delniška seja

Letna delniška seja Doma za padlih Slovencev, 6818 Denison Ave. bo v nedeljo 28. januarja

Senat se je poslavil po robu imenovanju Wallacea za RFC

Washington. — V senatu se je pričelo gibanje, da se prepriča bivšemu podpredsedniku Wallaceu, da bi bil trgovski tajnik in obenem načelnik RFC (Reconstruction Finance Corp.). Oba ta urada je imel Jesse Jones, kateremu je predsednik Roosevelt ukazal naj odstopi in na pravi mesto Wallaceu.

RFC, največje finančno podjetje na svetu, je organiziral še predsednik Hoover in do danes je ta vladna agencija posodila že več kot 42 milijonov dolarjev trgovinam in drugim podjetjem, ki so bila v potrebi.

Senat bi morda ne imel nič proti imenovanju Wallacea trgovinskim tajnikom v Rooseveltovem kabinetu, toda mnogi senatorji trdijo, da Wallace nima sposobnosti, da bi upravljal RFC in njene bilijone tako, kot je to delal finančni ekspert Jones.

Skupna društva sv. Vida

Jutri večer bo seja skupnih društev fare sv. Vida in sicer v novi šoli, soba št. 6, začetek točno ob osmih. Vsi zastopniki in zastopnice naj se udeležijo. Poleg drugih važnih zadev bo tudi volitev odbora za to leto.

Operna pevka v mestu

Jutri bo nastopila v mestni glasbeni dvorani Rise Stevens, članica Metropolitan operne družbe. Koncert bo pod pokroviteljstvom Flora Stone, Mathew kolegija v korist šolninskega sklada.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

RUSI SO SE ZDAJ MAŠČEVALI ZA PORAZ PRI TANNENBERGU LETA 1914

S tem, da so Rusi te dni zavzeli Tannenberg v Vzhodni Prusiji, so se maščevali za strahovit poraz, ki so ga prav tam doživeli ruske armade v avgustu 1914.

Kot te dni so tudi leta 1914 cesarske armade vdrle v Vzhodno Prusijo in sicer v dveh kolonah. Eno je vodil od vzhodne strani general Rennenkampf, dočim je drugo vodil gen. Samsonov.

Von Hindenburg je poslal proti Rusom Ludendorffa, ki je najprej ustavil Rennenkampfa, nato se je pa obrnil proti Samsonovu. Ta, ki je imel slabe zveze, je mislil, da Nemci še vedno bežijo pred Rennenkampfom. Nemci so udarili najprej na

agajte Ameriki, kupujte
bonde in znamke.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50,
četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 18 Tues., Jan. 23, 1945

Odlikovanje - pa še kakšno!

Prsa spet prekipeljo sreče in ponosa. SANSovim vernikom so sporočili veliko oznanilo, da je junaškega predsednika SANSa, ki lomi kopja za partizane po ameriških ravninah, odlikoval velejunaški Tito, ki bije nesmrten boj po jugoslovanskih planinah. Etbin Kristan je postal vitež Narodnega edinstva. Nota bene — narodnega, ne nerodnega! Brez vsakega dvoma trenutek, ki se v zgodovini Amerike in Jugoslavije nikoli pozabil ne bo. Naj Mississippi teče tako dolgo, da bi zasul z blatom vse Mehiki zaliv, naj Sava in Donava napolnita s peskom naših planin Črno morje — ta dogodek bo še vedno zvenel v ušesih človeštva.

Odlikovanje! Vsakogar lahko na starost doleti, toda kdo se more zanesti, da ga doleti od junakov vseh junakov, samega Tita.

Odlikovanje! Pravo odlikovanje! Pravijo, da je včasih kdo v naravnem hrepenenju človeških src po odlikovanju šel na starino, pa si tam kupil medaljo. Toda, čujte, Etbin je dobil pravo odlikovanje, ne kupljeno pri starinarju.

Odlikovanje! In to edinstveno. Komaj je naslednik Peterčkov zasedel jugoslovanski diktatorski stolček, že se spomni prijatelja v daljni Ameriki. Kaj čuda, da Kristanu trepet glas v ginjenju, ko sporoča svetu to vest in svojo zahvalo junaškemu Titu. Njegova goreča zahvala je gorka graja vsem tistim, ki so prejeli kraljevska odlikovanja, pa ostali pri tem tako hladni. Tito je s tem odlikovanjem Kristanu posekal samega starega Pašiča, ki je sicer dal Kristanu lepo službo kraljevega komisarja, pa mu pozabil istočasno pripeti na prsa odlikovanje. Sicer so nekateri smatrali službo kraljevega komisarja tudi za odlikovanje, vsaj kruha si je lahko kupil z njo.

Odlikovanje! In to narodnega edinstva! To se pravi tri odlikovanja naenkrat! Eno slovenskega narodnega edinstva, eno hrvatskega in eno srbskega. Mi smo vsaj tako poučeni, da slovenski partizani še govore o slovenskem narodu, hrvaški in srbski pa spet o svojem. Torej tri edinstva in tri medalje. Upamo, da vsaj pri medaljah velja, da so v Jugoslaviji trije narodi.

Odlikovanje! In to za veliko delo SANSa. Kajti kje bi bili partizani in kaj bi bil Tito brez težkega truda in dolgega napora SANSovih sotrudnikov po Ameriki!

Odlikovanje! In to na posredovanje velikega spreobrnjenca bivšega popolnega Jugoslavana in sotrudnika Orjuna, ministra v kraljevi Peterčkovi vladi — samega Savice Kosanoviča. Če je že v nebesih toliko veselje nad enim spreobrnjenjem, kolikšno šele mora biti v partizanski veri in kakšna čast če tak spreobrnjenec posreduje odlikovanje.

Pričakujemo, da se sedaj kmalu SANS v centru slovanstva in primerno proslavi ta dogodek. Ognjegasci v nedeljski uniformi in z godbo, Sokoli v rdečih srajah, belo oblečene deklice v sveže opranih krilcih, od ginjenja objokane narodne dame v slavnostnih narodnih nošah, pa cvetje, rožice, pisani trakovi — ali ne bo lepo? Pa bo ves ginjen spregovoril Mirko Kuhelj o junaških partizanih pa o kvizlingih in vseh hudobah, s katerimi se bori junaštvo, pa bodo nastopili vsi častni in nečastni odborniki SANSa in oznanjali zmago, čast in slavo, pa bodo zagrmela pevka grla s — črna zemlja naj pogrezne — ali ne bo vzvišeno. In zvečer, ko leže mrak na rosnino in trdno zemljo, ki je voljno prenašala vso to slavo, zapoje rakete svojo pesem, umeten ogenj bo grel vzhodna srca in transparenti bodo oznanjali svetu: "Čuvajte Jugoslavijo za Tita!" In če ne bi bilo vojske, bi z grada streljali napoleonski kanoni. Zvonovi pa bodo itak peli ves dan. — O, srečen slovenski narod v Ameriki, ki ga čaka tako slavlje. Gotovo nas odbor, širši in ožji SANSov, ne pusti na cedilu.

Mi pa se v srcih vprašujemo, kakšno bo tisto odlikovanje? Kdo bi mogel krotiti svojo radovednost? Najbrž bo križec. Lep zlat križec. Gotovo bi se lepo prilagal junaškim prsom. Saj tisto, da je Tito pravi komunist brez vere, pravijo samo grdi klerikalci. Ali bo kladivo in srp? Nikakor! Bežite no, saj sam Churchill govori, da ima komunist komandirati Jugoslavijo. Kdo bo Angležem verjel? Niti na "Pisanem polju" tega ne priznajo. Morda bo ruski medved, ki je stisnil Jugoslavijo v svoj objem? Lepo bi visel recimo Kristanu okrog vratu. Ali pa zmaj? Pravi klerikalni zmaj, ki ga je Etbin Kristan preganjal celo življenje. Mi mislimo, da bi pomenilo pravi triumf nad klerikalizmom, če bi takle zmaj visel stegnen na junaških prsih. Ali ne mislite tako? Bila so tudi taka odlikovanja, da je odlikovanec dobil hlače in sicer vsako hlačnico druge barve. Pa to je srednjeveško. Mislimo tudi, da zasluži Kristan obe hlačnici enaki. Da se bo ločilo, bodo zapisali na eno: socialist, na drugo — komunist. Tako bodo vsa prepričanja očitna in na eni osebi. To vprašanje torej, žalibog, še ni rešeno. Pa bomo že ob svojem času poročali.

Ene stvari pri vsem tem dobro ne razumemo. Kaj za vruga, da je Tito pozabil na Lojzeta Adamiča? Saj je on vendar častni predsednik SANSa. Ali Kosanovič ne ve, kakšna čast je to: častni predsednik, častni podpredsednik in častni odbornik? Ali so te napore službe kar tja v en dan? Ali je Savica pozabil v svojem partizanstvu na te buržujske pojme?

Morda pa nas čaka še kako presenečenje. Zdi se nam,

da na Lojzeta čaka višje odlikovanje. Mislimo namreč, da mu gre. Tito gotovo nima v svoji skrinji samo eno sorto medalj. Saj jih je imel še kralj več vrst. Upajmo torej! Saj človek živi od upanja in hrepenenja. In takrat, takrat bo šele prava slovesnost v Clevelandu.

BESEDA IZ NARODA**Mimo Washingtona v Moskvo?**

Gašper

Vsake vrste pametne in manj pametne in še nes pametne reči človek lahko bere dandanes. Težko je ob vsaki priliki odločiti, v kateri razred spada, kar ravno bereš. Največkrat nimaš drugega merila kot svoj lastni premislek, ki pa tudi ni vedno pri pravi pameti. In potem ne veš, če si prav presodil ali nisi.

Zato je najbrž precej prav, če kakšno zadevo, ki se ti zdi premisleka vredna, pretehtati in prevečati v razgovoru z drugimi. Več glav več ve, so dejali že stari naši očinci. Nazadnje morda vendar pride pri takem vejanju na dan nekaj čistega zrna.

Tako ravnamo zadnje čase mi, že nekoliko znani ali vsaj površno javnosti predstavljeni trije kralji. In smo dejali, da bi tudi kaj napisali za javnost, kar poprej sami pretresamo. In ker ne moremo vedno vsi trije naenkrat držati za pero, morda tudi to ne bo napačno, če si delo nekoliko razdelimo. Naj včasih samo Gašper piše, smo rekli, drugi samo Mišel in tretji samo Boltežar. Poskusimo torej, bomo videli, kako dolgo pojde.

Torej, da se stvar začne. Oni dan smo brali nasvet, prav za prav je bilo že kar nekako kreganje, da zaradi Primorske in Koroske nimamo razni slovenski Amerikanci nič iskati v Washingtonu, ampak v Moskvi. Naš bus da vozi, ali bi vsaj moral voziti samo proti Kremlinu, ne pa proti našemu Kapitolu, kadar hočemo za Primorsko kaj doseči. Tako nekako je bilo rečeno.

Tako so dobili pod nos oni pri SANSu, tisti pri slovenskih župnijah in morebiti tudi ongi pri nekdanjem Jugocentru v New Yorku. Ti zadnji sicer niso bili Amerikanci, ko so pa kupovali ticket za bus, so tudi dejali: Washington, please!

Tako je bilo torej vse narobe. Tako se bere tam, kjer smo to brali. Jaz ne bom vsega povedal, kar smo mi trije kralji o tej stvari med seboj govorili. Do konca bosta povedala Mišel in Boltežar. Jaz samo to rečem, da se samo to nekoliko čudno sliši, ko se ameriški državljani zahtevajo, da se izognejo Washingtonu, kadar imajo kaj na srcu, in naj mislijo na Moskvo, in sicer samo na Moskvo, kadar bi radi kaj izposlovali za svoj narod doma. Če drugega ne, posebno patriotičen se nam ta nasvet ni zdel.

Ko boste prebrali vse, kar bosta za menoj pisala tudi Mišel in Boltežar, vam bodo še druge misli prišle v glavo. Po naši sodbi boste nazadnje dejali, da je, recimo, kar se tiče slavnega SANSa, vsaj v tej točki ostal na pravi poti. Četudi namreč ni popolnoma izpuštil Moskve, vendar tudi Washingtona ni čisto izpuštil. O, bus v Moskvo mi je bil na misli že prav od začetka, res je pa, da je ta bus vozil po nekakih ovinkih. Ampak za to tu ne gre. Gre za to, da je SANS tudi pot v Washington poznal in vsaj to mu mi prištevamo v kredit. Kar mi grajam, je pa ravno to, kar se tam, namreč v enem članku, prištevava v dobro.

Mi namreč mislimo, da je SANS ravno v tem narobe naredil, ker je pot v Washington premalo vpošteval. Če se prav spominjamo, je bilo samo enkrat poročano, da je SANS kupil tisket za bus v Washington. In to je bilo že davno. Pozneje smo je bolj o tem slišali in brali, da je SANS že opravil, ali "skoraj" opravil svoje politično delo.

Če bi si ne bili že prej mislili, da SANSovo politično delo še davno ni kaj prida opravljeno, bi morali priti na misel te dni, ko je bilo povedano v ameriških časopisih, kaj misli uradna Amerika o Primorski in Koroski. Ampak kot rečeno — več o tej stvari bosta pisala Mišel in Boltežar, če boste hoteli brati o tem bolj na široko.

Meni je naročeno, da za sklep tega spisa odgovorim še četrtemu kralju, ki se je oni dan od nekod oglašil. Sklenjeno je bilo, da mu to povem. Trije kralji so bili samo trije in mi ne vemo, kako bi mogli četrtega vzeti v svojo družbo. Že zato ne, ker imamo mi vsak svoje ime, četrti ga pa nima. Če ga pa ima, bi mi po njegovem dopisu sodili, da mu je ime kralj Herodež. Zna namreč strašno mesariti.

Zapisano pa je, da so se trije kralji po drugi poti vrnili in niso hoteli imeti nič več opraviti s kraljem Herodežem. Zdaj veš, četrti kralj, pri čem si.

Novice s Hubbarda

To zimo sem se pa opekel, če kaj vem. Večkrat sem vam je seni pripovedoval, da že kar težko pričakujem zimo, ker po letnega dela kar ni hotelo biti konec in zato sem si bil snega že kar nekam zaželel. Pa nikar ne mislite, da zato, da bi ga morda tak "obrajtal," ampak zato, da bi se bil znebil poletnega dela, kajti bilo ga je toliko, da sem že mislil, da mu naši ne bodo kos in da niso clevelandski prijatelji priskočili na pomoč, bi ga bilo precej ostalo. Saj sem se še celo jaz utrudil, ko sem jih samo od daleč opazoval, ko so oni hiteli z delom.

In res, snežiti je začelo kot za stavo in nebeščani so ga namerjali doli, da se nisem skoro iz njega videl. Ko bi nam ga bili poslali kot prejšnja leta, saj ne rečem, da bi ga ne bil vesel, bi se bil vsaj lahko malo odpočil tam pri toplem furnezu in vam kaj prijetnega napisal. Tako sem pa moral namesto za pero prijeti za lopato, katero sem si bil tudi že prej pripravil, kar sem vam bil že prej povedal. Še prvega decembra sem prijel za lopato in jo do danes se nisem izpuštil iz rok in pri tem mi je pa drugo delo zaostalo in komaj je sneg malo ponehal sem moral pa za drugo delo prijet. Saj pravim, če si bo kdo zaslužil nebesa, jih bom jaz. Kdor me ne pozna, bo morda mislil, da ni res tako, ampak da se samo hvalim, a tisti številni obiskovalci, ki me v poletnem času obiskavajo, se pa kar naučijo ne morejo, da sem kos takemu delu.

Torej to delo me je prikrajšalo na par dopisih, katere sem že imel v programu, da bi jih bil napisal. Če je človek preveč zaverovam v delo, pa mu lepe misli za pisanje kar iz glave uidejo, da se je potem kaj težko pripraviti k pisanju. Urednikom je pač lahko pisat, ko pa nimajo drugega dela.

V zadnjem dopisu sem bil že omenil, da bo pri Perparju klanje in je tudi res bilo, saj so kar dva lepa ščetinca djali v kraj. Klavec pa ni bil Jerry Strojnik, ker so ga zameti ustavili. Sosed John ga je na vso moč po žici klical, pa ni nič pomagalo. Odgovor je bil vedno isti, radi prevelikih zametov ne morem priti, je nemogoče. Potem je pa John naprosil Jerry Maukota, da je prišel tista dva debeluharja s sveta spraviti.

Povabljen sem bil tudi jaz, ker si je John gotovo mislil, da bi morda bila kakšna fržma-

ga, zato me je pa povabil, da ne bi potem jaz riva kuhar, če bi ne bil povabljen. Prav z veseljem sem šel k Perparjevemu, kajti kadar so tam kolone, je vselej fletno. Šel pa sem bil malo prej, da sem se bil lahko še malo ustavil v spodnjih prostorih predno smo se lotili dela. Noja! Potem pa že veste kaj to pomeni, saj Perparjevi v takih slučajih prah nič ne skoparijo.

Mr. Mauko pa je tudi izvrsten klavec, zato mu gre delo tako gladko od rok. Prav dobro smo se imeli tisti dan in zato pa jaz kaj rad grem v tako družbo.

Nekako tako bomo počasi prestali zimo, čeprav so pusti dnevi da je le kaj in zopet bo nastala puščoba, ker ne bo nikogar, ki bi prijel za delo na polju. Na rodovitnih njivah bo mesto lepe pšenice rastel plevel. Jaz se ne bom dotaknil nobenega dela, ker nisem farmar in se na tako delo ne razumem. Saj me je precej časa vzelo, predno sem Strnenu iz 72. ceste dopovedal, da nisem farmar. Ko sem hodil v Cleveland po kupčiji, me je vedno nazival za farmarja. Saj mu nisem zameril, kajti on je iz mesta doma, zato pa ne ve kaj prav za prav je farmar. Z veliko težavo sem mu končno vtepel v glavo, da sem jaz kokošjerejec in ne farmar.

Pred leti je bilo v naših krajih več Slovencev, ki so se ukvarjali s kokošjerejo, a zadnje čase so pa precej ponehali, kajti s to živaljo je mnogo dela in če ji ne strežete prav, pa jajce ni. Kaj vam koristi kokoš, če pa ne nese jajec. Mnogi so se spravili v kokošjerejo na veliko in po večini so jih putke spravile na beraško palico. Se reče ne ravno Slovencev, ampak drugih narodnosti, kajti Slovence so kar lepo polagoma prenehali s kokošjerejo in se obrnili k drugemu delu. Sedaj sva tu še menda s Perparjevima Janezom edina izmed Slovencev, ki se ukvarjava s kokoškami. Seveda pri nas jih imamo še največ po številu, a jajec pa je navadno pri Perparjevih več. To pa menda zato, ker znajo tam putkam bolj postreči, ker so mlajši in imajo več energije kot pa jaz.

Torej, če zdrzneva s pozorišča še midva s Perparjem, se lahko zgodi, da boste trpeli pomanjkanje jajec, kajti teh se bo vedno več zahtevalo, ker bo primanjkovalo mesa. Posebno prašičjega bo za četrtino manj in še sedaj se ga težko dobi. K pomanjkanju prašičev bo malo pripomoglo tudi to, ker bomo tudi pri nas s prašičjerejo prenehali, to pa zato, ker ni pomoči za delo. Tako bo tudi v nešteti drugih krajih in mestih ljudje boste morali kljub obilici denarja, ki ga sedaj služite, trpeti pomanjkanje. To vse radi tega, ker ni več mladih ljudi, da bi po farmah delali, kajti iztirali so jih iz njih rojstne dežele v daljne tuje kraje, odkoder se morda nikdar več ne povrnejo...

Tukaj bo ostala sama puščoba in dosmrtna žalost.

Torej, novi guverner je ustoličen, izbral si je tudi svoj kabinet. Za poljedelstvo pravijo, da je izbral izkušenega človeka, ampak če je samo v šole hodil, ne bo dosti pridja, kajti treba bi bilo takega, ki ima z delom tudi izkušnje. Saj sem že kar malo pričakoval, da mogoče naš guverner prebira tudi mogoče novice in da morda sedaj mene kakšna taka sreča. No, sedaj sem pa že kar obupal in nimam nobenega trošta več, da bi še kam naprej prišel do bolj mehke službe.

Velika gonja je sedaj nastala tudi zato, da se vpelje obvezno vojaško službo, kar bo gotovo tudi storil. Saj kot vidim iz časopisja, naš kongres ukazom samo kima in sedaj so naprosili še šolske otroke, da bodo volili oziroma že

volijo temu v prid. Ali ni to velika budalost, da otroci, ki niti pojma nimajo o tem, pa volijo za obvezno vojaščino, potem pa pravijo, da je javnost za to.

Obvezna vojaščina pomeni bolj gotovo drugo ali tretjo vojno. Ali morajo res mladi fantje dajati svoje mlado življenje, ko se še niti dobro ne zavedajo, da žive? Za te stare politike in njih spletke bo narod uničen že sedaj, ali ga hočejo pripraviti še zanjeprej za drugo uničevanje? Pravimo, da bomo bolj varno doma v zapetu sedeli, če bodo ameriški sinovi dajali svoje življenje za nas, ali bolje rečeno za naše spletke. Če bi naši voditelji resnično delali za mir, pa bi ne bilo treba nobene obvezne vojaščine.

Samo malo pomislimo, do sedaj je uničenih že stotisoče domov in kaj pa še bo predno bo konec tega "teatra." In vse to za prazen nič ali diktatorske požrešnosti.

Kadar mi postane v teh zimskih dneh le preveč dolgčas, pa grem v hlev, odprem radio aparat in poslušam svetovne novice. Še kravam se dobro zdi, ko slišijo včasih lepo godbo. Posebno pa se jim to pozna pri molži. Če je radio odprt in je slišati veselo godbo, tedaj kar ne vedo, kdaj bi nehale dajati mleko. Naenkrat so polne golide. Včasih se mi zdi, da je toliko mleka, kot bi se naše krave napasle detelje tam na Willardu na Debevevi ali Troštovi farmi. Te ljudi in še več drugih sem zadnjič obiskal leta 1927 in še prej pa leta 1914. Torej prvič prej 30 leti. Tedaj so se šele pričeli tam naseljevati. Mnogi se me še spominjajo in ker so gotovo tudi po večini naročniki Ameriške Domovine, jim pošiljam tem potom prijateljske pozdrave.

Ne vem, zakaj se tako malo sliši od tam, saj je tam vendar največja farmarska naselbina.

Nekaj koledarjev sem pa le dobil, da sem z njimi okrasil moje pisarno. Mr. Grdina mi je poslal res le poklepar in od Mr. Kollandra sem dobil pa tako velikega, da sem vso steno pokril z njim in dela kras moji pisarni. Mr. Kollandra imam posebno v spominu od takrat, ko se me bil spomnil s tako dobrimi zdravili za moj boleči zob.

Brat sem, da je tudi Mr. Resnik iz Newburgha dobil novo pero, katerega so mu kupile njegove hčerke. Zato bi bilo sedaj priporočljivo, da bi ga sedaj malo bolj pogosto uporabljal in se oglašal v časopisu in pogruntal kakšno prijazno, saj vem da je zmožen za to. Saj ni, da bi moral človek vedno lagat, kadar piše, saj je tudi dosti drugega. Jaz sicer veliko pi-

(Nadaljevanje na 3. strani)

Redna letna delniš

ferenca S. N. Do

St. Clair Av

V četrtek 11. januarja bodo vršila redna letna delniš delničarjev SND, kar smo in la zaključena isti večer in na so bila poročila dilaFayett kakor tudi finančno kljajmi tajnika. Poročila so trajo Tui voljiva posebno se je sem stal ročilo z veseljem v naša trga je sedaj Slovenski N. zoval v čal in ni strahu, da tem opazi tuje roke kot se je nece vi krat prej govorilo. ki je

Nadalje je konferen zel in la direktorje, kateri gospo s potekla, in sicer izvo "Kral Janko N. Rogelj, John srce n Erasmus Gorshe, Ch nato toušnik, Charles Kom gospod v Pluth, Andrej Tekla zega, in mestnika za direktorj dom. "K mesto je bilo iz z jih n Frank Oglar in Fe sem hite belj. Konferenci je p erega se dobro znani br. Kri ter se podpredsednika sta e može, Cecilia Subel in Ma v ulici Zapisnik je vodil ve da bi u šen v zapisnikih, br delo laško Gorshe.

V torek 16. janua so prišli vršila izredna seja može. novo-izvoljenih direk vito sve kateri se je izvolilo in obokotanton in rove odseke in sicer r. Kam izvoljen Janko N. R. so in preds. John Centa, vse je r Tavčar, blagajnik L on. "To Nadzorni in pripr on."

bor: John Pollock, Fra sporočil leta 1927 in še prej pa leta 1914. Torej prvič prej 30 leti. Tomse, Mrs. Josie za je Dar

Gospodarski odbor Vertošnik, Andrežavljanj Frank Česnik, VinbakiJamzi žič, Frank Wirant pulins.

Prosvetni odbor, etov, s Skuk, Erasmus Gedal, da thony Zakrajšek, lar, Frank Pluth, Fan dečko belj, Charles Komapan, je

Direktorske seje seno! V vsak drugi torek vradu in b dvorani št. 4 staro p uide. Pr

John Tavčar je glavni

je san

novi!"

sreča, da srednjeg rali bi d s tem zal em" sem

av priše

Tudi tuk

stila sko

ebelega g

remljeva

sta bila

zvu. "Hval

olajšano

je Elizab

del tako

eta! Kr

e misli

odpoklic

ga oboka

čela rad

miti in b

Kolikor

nsem zbu

Tedaj

piti iz s

akrat se

voz pomil

vetljujoč

sem se ko

zakrival

ko krajen

tegnil ne

nco neke

je ustavi

voril s st

sumljiv

ne pametno

po isti l

na na

na sredn

ogniti."

kanadali

ki je

enci steb

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Jaz čakam nadaljnih zapovedi, Mylord!"

"Le odidi! Jaz hočem biti sam."

Stari Willy je ubogal in odšel.

Za nekaj časa pa se pojavi drugi služabnik pri njem in mu naznani, da je prišel v Wilson Castle Jim z nekim važnim poročilom za Sir Jozuata.

Willy pusti Jima k sebi poklicati.

Črnece se je kmalo pri njem naznanil.

"Kaj bi radi vi v Wilson Castle?" vpraša stari Willy, ker ni imel nobene zaupnosti v njega.

"Jaz moram k Sir Jozuatu!" reče on, "jaz mu prinašam važ-

no poročilo!"

"Kako se pa glasi?"

"Hm, bi tudi vi radi vedeli, kaj?" se namuzne Jim, "vam tega ne morem povedati!"

"Sir Jozua ni na razpolago, jaz ne vem sedaj, če bi vas pustil do njega," odgovori Willy.

"Samo ne delajte nobenih komedij, jaz moram s Sir Jozuatom govoriti," reče Jim.

"Vse, kar bi ga imelo razburjati, se ima zamolčati, povejte vendar, kaj vas je sem privedlo?"

Jim zmaje z glavo.

"Vam ne povem tega," odvrne on, "ali Sir Jozua se bo razveselil tega poročila!"

"Katerega se tiče poročilo?"

"Tudi tega vam ne morem povedati, to je namreč moja tajnost! Naznanite mi!"

"Jaz se ne upam tega storiti!"

"Nekaj vam zagotavljam," preti Jim, "če se me zoperstavljate naznaniti in izve to vaš gospod, mislim, da vam bo slaba predla, ker on vam tega ne bo nikoli odpustil, ker me niste k njemu pustili!"

Stari Willy je omahnil. On je dobro poznal hitro jezo Jozuata. Premišljal je kaj naj stori?

"Pojdite noter k Sir Jozuatu in ga vprašajte, če me hoče poslušati; to lahko zahtevam od vas," reče Jim, "vi vendar se niste od vašega gospoda, gospod?"

"Povejte mi samo nekoliko, Jim, se tiče vaše naznanilo onega moža v sivosrebrnem plašču, ki ste ga iskali po Sierri?" vpraša Willy.

Jim smeje, zmaje z glavo.

"Ne, ne!" odgovori on, "gre se za vse drugo stvar!"

"Jaz vas poznam, vi govorite samo takrat resnico, kadar se vam dobro žep zakrpa!"

"Tako je! se smeje Jim, "ali ne bi bil osel, da bi drugače ravnal?"

"Še takrat vam jaz ne bi vrjel!"

"Ne delajte nobenih sitnosti! Jaz moram na vsak način k Sir Jozuatu!" pripomni Jim na to, "in če me ne pustite k njem, dobro, potem pa bo prišel Sir Jozua v Wilson City in bo tam vse zvedel, kar mu hočem danes povedati!"

Stari Willy je sprevidel, da z njegovim zoperstavljanjem nič ne opravi.

"Jaz hočem Sir Jozuata vprašati," reče on, "počakajte tukaj takoj se vrnem!"

"Če mu poveste, Jim je prišel, in vam prinaša jako važno poročilo, bo Sir Jozua z naširoko razprostrtimi rokami nestrpno čakal na mene!"

Nič ni pomagalo, Willy se je mogel udati. On se je podal v prostore, kjer je Jozua prebival in strašno grdo pred se zija.

"Jim je zunaj, Mylord," reče stari Willy.

Na te besede se Jozua zaokrene,

"Jim? Kaj pa hoče?" vpraša on.

"On zahteva, da ga k vam pripeljem, Mylord!"

"Od kod pa prihaja? Mogoče z gorovja?"

"On trdi, da ima vam nekaj za sporočiti!"

Jozua zija kot prestrašeni vol Willyta.

"Če ga je on našel," zašepeta on, "če on še živi — če —"

zadnje besede so mu zamrle na ustnih.

Trenutno se vzrayna.

"Jim naj takoj sem pride," zapove on, "jaz hočem slišati,

kaj mi ima Jim za sporočiti!"

Sedaj ni nič več za pomagati, Willy se je mogel pokoriti zapovedi Sir Jozuata.

Takoj na to pa je ustopil Jim v sobo. On je pustil svoj široko-krajni slammnik zunaj.

Njegov obraz se mu je svetil od znoja in izgledal je od cestnega prahu zamazan. On je ustopil na tiho in ponosno, kot kaka mačka v sobo in se globoko priklonil.

Jozua ga je z bliščečimi očmi zija.

"Pridi sem," zapove on. Jim se mu je nekoliko približal.

"Ste bili v Sierri?" vpraša Jozua.

"Ja, Mylord, Fox, Patrick in jaz."

"In vi ste — vi ste onega moža v sivosrebrnem plašču našli?" vpraša Jozua boječe, in poznati mu je bilo, da se v njem

zija.

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

"Ti si bil v Creeških prepadih?"

"In sem tudi našel važno odkritje, jaz — jaz vam rečem, Mylord, da na moja dva tovariša se ni zanašati, ona dva prideta šele takrat poleg, ko že drugi vse preišče. V Creeških prepadih sem našel, lepo dolino, o kateri še nihče nič ne ve, in v ti dolini se nahaja mala kočica, in v nji — noben člo-

gov duši nekaj kuha.

"Onega moža smo iskali, ali našli smo nekaj drugega, Mylord, dostikrat gre tako, da se išče smeti, pa se najde zlato! Ha, ha, Jim je še vedno kaj važnega Sir Jozuatu prinesel."

"In tudi zato mastno nagrado dobil, tega ne smete pozabiti!"

"Kdo vam je hvaležnejši, Mylord, kot jaz!"

"Pridi že enkrat k stvari! Kaj pa si našel?"

"Mi smo se po naročilu Mr. Jeffersona podali v gorovje, Mylord, da zasledujemo onega nenavadnega prebivalca Sierre," prične Jim, "mi smo se mučili cele tedne po gorovju — mislim, da ni to malenkost!"

"Ste li kje onega človeka, za katerega se gre, videli?"

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

"Ti si bil v Creeških prepadih?"

"In sem tudi našel važno odkritje, jaz — jaz vam rečem, Mylord, da na moja dva tovariša se ni zanašati, ona dva prideta šele takrat poleg, ko že drugi vse preišče. V Creeških prepadih sem našel, lepo dolino, o kateri še nihče nič ne ve, in v ti dolini se nahaja mala kočica, in v nji — noben člo-

gov duši nekaj kuha.

"Onega moža smo iskali, ali našli smo nekaj drugega, Mylord, dostikrat gre tako, da se išče smeti, pa se najde zlato! Ha, ha, Jim je še vedno kaj važnega Sir Jozuatu prinesel."

"In tudi zato mastno nagrado dobil, tega ne smete pozabiti!"

"Kdo vam je hvaležnejši, Mylord, kot jaz!"

"Pridi že enkrat k stvari! Kaj pa si našel?"

"Mi smo se po naročilu Mr. Jeffersona podali v gorovje, Mylord, da zasledujemo onega nenavadnega prebivalca Sierre," prične Jim, "mi smo se mučili cele tedne po gorovju — mislim, da ni to malenkost!"

"Ste li kje onega človeka, za katerega se gre, videli?"

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

"Ti si bil v Creeških prepadih?"

"In sem tudi našel važno odkritje, jaz — jaz vam rečem, Mylord, da na moja dva tovariša se ni zanašati, ona dva prideta šele takrat poleg, ko že drugi vse preišče. V Creeških prepadih sem našel, lepo dolino, o kateri še nihče nič ne ve, in v ti dolini se nahaja mala kočica, in v nji — noben člo-

gov duši nekaj kuha.

"Onega moža smo iskali, ali našli smo nekaj drugega, Mylord, dostikrat gre tako, da se išče smeti, pa se najde zlato! Ha, ha, Jim je še vedno kaj važnega Sir Jozuatu prinesel."

"In tudi zato mastno nagrado dobil, tega ne smete pozabiti!"

"Kdo vam je hvaležnejši, Mylord, kot jaz!"

"Pridi že enkrat k stvari! Kaj pa si našel?"

"Mi smo se po naročilu Mr. Jeffersona podali v gorovje, Mylord, da zasledujemo onega nenavadnega prebivalca Sierre," prične Jim, "mi smo se mučili cele tedne po gorovju — mislim, da ni to malenkost!"

"Ste li kje onega človeka, za katerega se gre, videli?"

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

gov duši nekaj kuha.

"Onega moža smo iskali, ali našli smo nekaj drugega, Mylord, dostikrat gre tako, da se išče smeti, pa se najde zlato! Ha, ha, Jim je še vedno kaj važnega Sir Jozuatu prinesel."

"In tudi zato mastno nagrado dobil, tega ne smete pozabiti!"

"Kdo vam je hvaležnejši, Mylord, kot jaz!"

"Pridi že enkrat k stvari! Kaj pa si našel?"

"Mi smo se po naročilu Mr. Jeffersona podali v gorovje, Mylord, da zasledujemo onega nenavadnega prebivalca Sierre," prične Jim, "mi smo se mučili cele tedne po gorovju — mislim, da ni to malenkost!"

"Ste li kje onega človeka, za katerega se gre, videli?"

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

"Ti si bil v Creeških prepadih?"

"In sem tudi našel važno odkritje, jaz — jaz vam rečem, Mylord, da na moja dva tovariša se ni zanašati, ona dva prideta šele takrat poleg, ko že drugi vse preišče. V Creeških prepadih sem našel, lepo dolino, o kateri še nihče nič ne ve, in v ti dolini se nahaja mala kočica, in v nji — noben člo-

gov duši nekaj kuha.

"Onega moža smo iskali, ali našli smo nekaj drugega, Mylord, dostikrat gre tako, da se išče smeti, pa se najde zlato! Ha, ha, Jim je še vedno kaj važnega Sir Jozuatu prinesel."

"In tudi zato mastno nagrado dobil, tega ne smete pozabiti!"

"Kdo vam je hvaležnejši, Mylord, kot jaz!"

"Pridi že enkrat k stvari! Kaj pa si našel?"

"Mi smo se po naročilu Mr. Jeffersona podali v gorovje, Mylord, da zasledujemo onega nenavadnega prebivalca Sierre," prične Jim, "mi smo se mučili cele tedne po gorovju — mislim, da ni to malenkost!"

"Ste li kje onega človeka, za katerega se gre, videli?"

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

"Ti si bil v Creeških prepadih?"

"In sem tudi našel važno odkritje, jaz — jaz vam rečem, Mylord, da na moja dva tovariša se ni zanašati, ona dva prideta šele takrat poleg, ko že drugi vse preišče. V Creeških prepadih sem našel, lepo dolino, o kateri še nihče nič ne ve, in v ti dolini se nahaja mala kočica, in v nji — noben člo-

gov duši nekaj kuha.

"Onega moža smo iskali, ali našli smo nekaj drugega, Mylord, dostikrat gre tako, da se išče smeti, pa se najde zlato! Ha, ha, Jim je še vedno kaj važnega Sir Jozuatu prinesel."

"In tudi zato mastno nagrado dobil, tega ne smete pozabiti!"

"Kdo vam je hvaležnejši, Mylord, kot jaz!"

"Pridi že enkrat k stvari! Kaj pa si našel?"

"Mi smo se po naročilu Mr. Jeffersona podali v gorovje, Mylord, da zasledujemo onega nenavadnega prebivalca Sierre," prične Jim, "mi smo se mučili cele tedne po gorovju — mislim, da ni to malenkost!"

"Ste li kje onega človeka, za katerega se gre, videli?"

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

"Ti si bil v Creeških prepadih?"

"In sem tudi našel važno odkritje, jaz — jaz vam rečem, Mylord, da na moja dva tovariša se ni zanašati, ona dva prideta šele takrat poleg, ko že drugi vse preišče. V Creeških prepadih sem našel, lepo dolino, o kateri še nihče nič ne ve, in v ti dolini se nahaja mala kočica, in v nji — noben člo-

gov duši nekaj kuha.

"Onega moža smo iskali, ali našli smo nekaj drugega, Mylord, dostikrat gre tako, da se išče smeti, pa se najde zlato! Ha, ha, Jim je še vedno kaj važnega Sir Jozuatu prinesel."

"In tudi zato mastno nagrado dobil, tega ne smete pozabiti!"

"Kdo vam je hvaležnejši, Mylord, kot jaz!"

"Pridi že enkrat k stvari! Kaj pa si našel?"

"Mi smo se po naročilu Mr. Jeffersona podali v gorovje, Mylord, da zasledujemo onega nenavadnega prebivalca Sierre," prične Jim, "mi smo se mučili cele tedne po gorovju — mislim, da ni to malenkost!"

"Ste li kje onega človeka, za katerega se gre, videli?"

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

"Ti si bil v Creeških prepadih?"

"In sem tudi našel važno odkritje, jaz — jaz vam rečem, Mylord, da na moja dva tovariša se ni zanašati, ona dva prideta šele takrat poleg, ko že drugi vse preišče. V Creeških prepadih sem našel, lepo dolino, o kateri še nihče nič ne ve, in v ti dolini se nahaja mala kočica, in v nji — noben člo-

gov duši nekaj kuha.

gov duši nekaj kuha.

"Onega moža smo iskali, ali našli smo nekaj drugega, Mylord, dostikrat gre tako, da se išče smeti, pa se najde zlato! Ha, ha, Jim je še vedno kaj važnega Sir Jozuatu prinesel."

"In tudi zato mastno nagrado dobil, tega ne smete pozabiti!"

"Kdo vam je hvaležnejši, Mylord, kot jaz!"

"Pridi že enkrat k stvari! Kaj pa si našel?"

"Mi smo se po naročilu Mr. Jeffersona podali v gorovje, Mylord, da zasledujemo onega nenavadnega prebivalca Sierre," prične Jim, "mi smo se mučili cele tedne po gorovju — mislim, da ni to malenkost!"

"Ste li kje onega človeka, za katerega se gre, videli?"

"Ne, niti enkrat, Mylord! Dostikrat gre človeku tako, da išče in išče in navsezadnje nič ne najde!"

"Tudi niste zapazili kake s krvjo pokopane sledi ali mrtvo truplo?"

"Ne, Mylord! Mi smo navse strani jezili in se nismo nobene nevarnosti strašili. Mi smo bili na takemu prostoru, da se ga drugemu ne posreči najti, ker mi smo že precej dobro znani po Sierri."

"Kaj pa ste vendar v Sierri našli?" pretrga Jozua besedo Jimu.

Hm, se namuzne črnee.

"Nekaj, Mylord, kar mislim, da je navsezadnje še bolj važno za vas," odgovori on. Ali bilo je nevarno podvzeiti! Creek prepad, Mylord, so poznani da so nedostopni, toda mi smo prišli v nje!"

"Ti si bil v Creeških prepadih?"

"In sem tudi našel važno odkritje, jaz — jaz vam rečem, Mylord, da na moja dva tovariša se ni zanašati, ona dva prideta šele takrat poleg, ko že drugi vse preišče